

ТРГ ОД
КЊИГЕ

24.

150

ГОДИНА
од рођења
Милана
Ракића

БИНАТЕН

Херцег Нови
21-28. јул 2026
Међународни
сајам књига

ТРГ ОД КЊИГЕ

Херцег Нови
21-28. јул 2026.
Међународни
сајам књига

24.

ОРГАНИЗАТОРИ

ЈУ Градска библиотека
и читаоница Херцег Нови
Секретаријат за културу и
образовање Општине
Херцег Нови

ИЗВРШНИ ОДБОР

Ана Замбелић Пиштало
Јасна Маслан
Милош Радуловић

ПРОГРАМСКИ САВЈЕТ

Младен Весковић
Никола Маловић
Горан Максимовић
Зоран Хамовић
Јасна Маслан

О склопи усне, не говори, ћути,
Остави мисли нек се бујно роје...

ТРГ ОД
КЊИГЕ
БНАТЕН

ISSN 1800-6957 (Print)
ISSN 2337-0017 (Online)

ХЕРЦЕГНОВСКА БИБЛИОТЕКА НАМЕЋУ ДВА САЈМА

Година између два „Трга од књиге” била је година посвећеног и преданог рада, година у којој смо настојали да сваку нову идеју претворимо у конкретан програм, сваки изазов у подстицај за напредак и сваку сарадњу у трајну вриједност. Захваљујући истрајности, стручности и креативности запослених, Градска библиотека и читаоница Херцег Нови остала је досљедна својој мисији – да непрестано осавременује своју дјелатност, пратећи савремене библиотечко-информационе токове и наслањајући се на најбоље тековине традиционалног библиотекарства. Вјерујемо да библиотека будућности може бити савремена само ако остаје вјерна својој суштини – књизи, читаоцу и културној дјелатности.

Посебна пажња током протеклог периода била је усмјерена на развој библиотечких фондова и њихово прилагођавање потребама различитих категорија корисника. Настављена је систематична набавка библиотечке грађе, њена стручна обрада и каталогизација, као и даљи развој електронских

база података у системима CDS/ISIS и COBISS. Истовремено смо наставили процес дигитализације приоритетног дијела фонда, унапређујући доступност библиотечке грађе и стварајући предуслове да културно наслеђе које чувамо буде доступно и генерацијама које долазе.

Међу бројним пословима који нису увијек видљиви јавности налази се и читав низ стручних активности без којих савремена библиотека не може функционисати. Матична служба, библиографска обрада, развој корисничких сервиса, стручна усавршавања запослених, као и успостављање нових облика сарадње са библиотекама, архивима, музејима, факултетима и другим установама културе – представљали су важан дио свакодневног рада наше установе. Управо у таквим, наизглед тихим пословима, препознаје се континуитет који библиотеку чини живом институцијом.

Посебно мјесто у нашем раду заузима издавачка дјелатност. Објављивањем новог издања и уопште његовањем часописа

Бока, који већ деценијама представља један од најзначајнијих научних и културних зборника посвећених Боки Которској, наставили смо да чувамо и афирмишемо културно и научно наслеђе нашег краја. Крајем 2025. године објављен је 43. број часописа *Бока*, који на 323 странице доноси: 5 научних радова, 5 прилога, 4 чланка из категорије грађа и један In memoriam.

Нарочиту пажњу посветили смо и Завичајној збирци, једном од најведнијих сегмената библиотечког фонда. Њено стално обогаћивање новим публикацијама, прикупљање грађе, као и свакодневно документовање савременог живота кроз прес-клипинг, представљају трајно улагање у културно памћење Херцег Новог и Боке Которске. Свака публикација, сваки новински чланак, којих је у периду за нама издвојених, скенираних и припремљених за чување било близу 9000, постају дио колективног памћења.

Књижевни и културни програми, свакако, представљају један од најзначајнијих сегмената дјелатности Градске библиотеке и читаонице Херцег Нови. Трудимо се да сваки програм буде више од представљања једног наслова – да буде прилика за размјену идеја кроз сусрет аутора и публике.

Међународни сајам књига „Трг од књиге 2025“ одржавао се од 21. до 28. јула, под слоганом „Писац који жели да сачува

душу мора да се супротстави својој епохи“, сентенцом Џорџа Орвела, у духу обиљежавања 80 година од првог публиковања *Животињске фарме*. У оквиру Трга реализовано је укупно 15 програма, од којих је 13 било књижевних, у којима су учествовали аутори лауреати значајних награда – *НИН-ова награда*, *Београдски победник*, *Змајева награда*, као и реномирани посленици књижевне ријечи, (Тања Ступар Трифуновић, Верољуб Вукашиновић (*Змајева награда*), академик Јован Делић, проф. др Милан Громовић и проф. др

Будимир Алексић, Сања Савић Милосављевић (*Награда Београдски победник*), Марија Ненезић, Марко Погачар, Милена Ђорђијевић, Предраг Кузмановски, Синиша Луковић, др Бојан Јовановић, презвитер др Оливер Суботић, презвитер др Драган

Клеменс Мајер,
отворио 23. МСК
"Трг од књиге"

Борис Режак
и Марко
Милошевић на
отварању МСК
"Трг од књиге"

Представљање
зворника Бока,
бројеви 41 и 42 у
Кући нобеловца
Ива Андрића

Стаменковић, Дејан Алексић, др Александар Мисојчић, Татјана Петернек, Маринко Арсић Ивков (НИН-ова награда), проф. др Александар Јерков, Младен Весковић, Миодраг Мајић, Гојко Божовић, проф. др Зоран Пауновић и Небојша Грујичић). Манифестацију је свечаном бесједом отворио један од најзначајнијих савремених њемачких књижевника Клеменс Мајер. Најмлађој публици представили су се Дје-

чији хор ОШ „Милан Вуковић”, Удружење умјетника „Високо Це” (Нови Сад) са дјечијом опером *Рибар и златна рибица* и Дејан Алексић, један од омиљених писаца најмлађих чланова Библиотеке. Књижевни програм употпуњен је кабареом Марка Милошевића и Бориса Режака, као и краћим музичким изведбама Босиљке Кулишић (хармоника), Николаса Морете (гитара), Душице Кордић (вокал, виолина), Николе Вучковића (клавир), Маје Гргић Ним (џез вокал). На Сајму је учествовало 28 издавача из региона, а понуда књига на штандовима, која је обухватала најновије наслове савремене издавачке продукције, била је разноврсна и прилагођена посјетиоцима различитих узраста и интересовања.

Након „Трга од књиге”, у другом дијелу године за одраслу публику уприличени су сљедећи програми:

Отварање изложбе и промоција

књиге *Мој живот* Маге Магазини-новић, башта Музеја „Мирко Комненовић“, 19. септембар.

Представљање 41. и 42. свеске *Бока: зборник радова из науке, културе и умјетности*, Културни центар „Никола Ђурковић“ Котор, 25. септембар (у оквиру ФесКК фестивала).

Представљање другог, допуњеног издања зборника *Књижевност и радио*, приређивача и уредника Ђорђа Малаврзића, Павиљон Градске музике, 10. октобар.

Промоција књиге *Зера луче* Јасенке Лаловић, фоаје Дворане „Парк“, 24. октобар (у оквиру обиљежавања Дана општине); промоција књиге *Луке* Владимира Пиштала, фоаје Дворане „Парк“, 11. новембар (у оквиру обиљежавања Његошевог дана).

Представљање 41. и 42. свеске *Бока: зборник радова из науке, културе и умјетности*, Кућа нобеловца Ива Андрића, 28. новембар.

Посебан тренутак било је представљање 43. броја *Боке* у Народној библиотеци Србије у Београду, чиме је овај значајни издавачки подухват добио још једну потврду свог мјеста у ширем културном простору.

Поводом обиљежавања Свјетског дана књиге – 23. априла наша установа је у Кући нобеловца Ива Андрића организовала

промоцију романа *Бекос*, аутора Енеса Халиловића, који је понио награду *Београдски победник* за 2025. годину.

Поводом обиљежавања 120 година од објаве Шантићеве пјесме *Бока*, која представља својеврсну химну Херцег Новог, директорица установе Јасна Маслан је у сарадњи са професорицом језика и књижевности

Тамаром Комар и дјецом из ОШ „Илија Кишић“ из Зеленике организовала пригодан програм 27. маја, на дан рођења Алексе Шантића.

Дводневну Међународну конференцију под називом „Херцег Нови – узбудљиви град“ – значајан догађај посвећен култури, идентитету и брендирању нашег града којим се потврђује углед Херцег Новог као модерног градског центра за књигу, издаваштво и културне сусрете – Библиотека је, у сарадњи са ИК „Клио“ из Београда, организовала 8. и 9. маја у хотелу „Палмон

Промоција романа *Бекос* Енеса Халиловића поводом обиљежавања Свјетског дана књиге

Беј” у Игалу. Том приликом одржане су три панел дискусије на следеће теме: „Дух мјеста или дестинација као бренд”, „Нове приче за старо доба” и „Гости у акцији”.

Роџер Приде на Међународној конференцији Херцег Нови – јединствени град

Уводно предавање уз визуелне демонстрације одржао је Роџер Прајд из Кардифа, свјетски познати стручњак из области маркетинга. Првог дана у панел дискусијама учествовали су: проф. др Милена Драгићевић Шешић, др Јанко Пауновић, проф. др Илија Лалошевић, др Маја Вукадиновић и мр Ђорђе Малавразић.

Другог дана, на тему „Гости у акцији”, у панел дискусији учествовали су: проф. др Вук Вуковић, др Мато Уљаревић и Бошко Радојковић.

Сарадња са сродним установама из региона показује колико је важно да култура буде простор повезивања, размјене и заједничког дјеловања.

Потписани су протоколи о сарадњи са: Хрватском народном књижном ХНЖ/К из Мостара и Народном библиотеком „Владислав Петковић Дис” из Чачка.

Рад са дјецом и младима представља један од значајних сегмената дјелатности Библиотеке, а будући да се истичемо међу установама по броју реализованих програма за дјецу, овом приликом ћемо издвојити само неке:

17. Литерарни конкурс „Отвори књигу – отвори свијет”, поводом Свјетског дана књиге и ауторских права – 23. априла, традиционално са ЈУ СМШ „Иван Горан Ковачић” за све разреде. Додјела награда уприличена је у Кући нобеловца Ива Андрића, 22. априла, а свечаност приликом додјеле награда најталентованијим учесницима употпунило је гостовање писца Енеса Халиловића.

5. Литерарно-ликовни конкурс за ученике основних школа Херцег Новог и предшколце, а поводом Свјетског дана књиге за дјецу – 2. априла. Конкурс је одржан у свим школама и вртићима истовремено, а додјела награда је уприличена 2. априла у читаоници Библиотеке. Награде је уручила Оливера Зуловић, добитница награде „Душан Радовић” за књигу *Сто посто туђа посла*. У оквиру реализације овог програма остварена је и сарадња са листом Удружења црногорских писаца за дјецу и

младе „Осмијех“ у коме ће бити објављени награђени литерарни и ликовни радови.

У оквиру програма за дјецу и младе „Писац у школи“ издвојићемо неколико врло занимљивих сусрета са писцима. Наиме, Градска библиотека и читаоница већ двије године успјешно реализује програм „Писац у школи“, у сарадњи са свим херцеговским школама. У понедјељак, 20. априла, наша гошћа, по други пут, била је Биљана Кордић, писац за дјецу и младе из Београда. Том приликом је одржана радионица намијењена тинејџерима под називом „Ризици са неманима и шта је добар живот“ у школској библиотеци ОШ „Дашо Павичић“.

Ученици VI1 ОШ „Орјенски батаљон“ из Бијеле, као и ученици IV, V и VI разреда ОШ „Илија Кишић“ из Зеленике дружили су се 4. јуна са писцем Гораном Марковићем, аутором бројних сликовница и књига за дјецу, директором Издавачке куће „Пчелица“ из Чачка. Овом приликом уприличена је занимљива интерактивна промоција едиције *Пси хероји* и романа *Габи, храбро срце Београда* чији је аутор Марковић.

Током године гости су били и библиотекарка и књижевница за дјецу из Бања Луке Александра Чворовић, потом књижевница Соња Падров Тешановић, књижевница Александра Вујисић и други.

Програмом „Писац у школи“ Библиотека показује да брижљиво бира своје госте, водећи рачуна о томе да теме промовисаних дјела буду актуелне и блиске одабраној циљној групи.

И у времену пред нама Библиотека ће посвећено радити на томе да одржи своју улогу центра културе, знања и информисања, тежећи да подстакне љубав према читању и књижевности, као и да очува локалну културну баштину. А њена истинска вриједност огледа се у повјерењу које јој читаоци указују и у способности да, у времену брзих промјена, остане поуздан ослонац знању, култури и јавном дијалогу.

Учешће на Међународној конференцији „Зелене књиžнице – одржива будућност књиžничарства“. Потписивање споразума о сарадњи са Народном књижевницом ХНЖ/К из Мостара

УТОРАК
21. јул
21.00

Поздравна ријеч – Стеван Катић, предсједник Општине Херцег Нови

БЕСЈЕДА НА ОТВАРАЊУ – Милосав Тешић
СА АВАЛЕ ПОГЛЕД | Милосав Тешић
[Милосав Тешић и Младен Весковић]

- **НАШЕ ВЕЧЕ – музичко-поетско вече Ивана Босиљчића са бендом**

СРИЈЕДА
22. јул
21.00

ТЕСЛА: светлост сенке | Зорица Томић
[Проф. др Зорица Томић и Зорица Стабловић Булајић]

ПРЕДСТАВЉАЊЕ ИЗДАЊА АРХИВА
ВОЈВОДИНЕ: дјела Драгоша Калајића
[Др Небојша Кузмановић и Дуња Андрић]

ПРОМОЦИЈА ИЗДАВАЧКЕ ДЈЕЛАТНОСТИ
АРХИВА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ
[Марко Марковић]

ЧЕТВРТАК
23. јул
21.00

АВТОБИОГРАФИЈА ПРОТОСИНЂЕЛА КИРИЛА
ЦВЈЕТКОВИЋА И ЊЕГОВО СТРАДАЊЕ ЗА
ПРАВОСЛАВЉЕ
[Проф. др Горан Максимовић и протојереј Александар Лекић]

КЊИЖЕВНИ СВИЈЕТ БОРИСАВА
СТАНКОВИЋА – поводом обиљежавања 150
година од пишчевог рођења
[Проф. др Горан Максимовић и Младен Весковић]

ПЕТАК
24. јул
21.00

КАРОТА | Дарко Тушевљаковић
(НИН-ова награда)
[Дарко Тушевљаковић и проф. др Александар Јерков]

ПЕТАК
24. јул
21.00

ПЕТАК ЗА ЉУБАВ | Роберта Лепри
[Роберта Лепри, Зоран Хамовић и Ана
Марковић, преводилац]

СУБОТА
25. јул
20.30

ПРОГРАМИ ЗА ДЈЕЦУ
АСКА И ВУК | Иво Андрић; илустрovala Ана
Григорјев
[Ана Григорјев, Ивана Булатовић и Анђелка Ружић]
ЛИЈЕПИ ЧАРЛИ СУПЕРСТАР
ПРЕДСТАВА ЗА ДЈЕЦУ
[Позориште младих Тузле, Тузла]

НЕДЈЕЉА
26. јул
21.00

РАЗГОВОРИ С ВЈЕШТИЦОМ | Владимир Вујовић
[Владимир Вујовић и Јована
Милованчевић]
ДУГ ЈЕ ПУТ ДО ЗОРЕ | Никола Марковић
[Никола Марковић и Милена Ћорђијевић]

ПОНЕДЈЕЉАК
27. јул
21.00

МОСТ ПРЕКО ВРЕМЕНА | Петар Поповић
[Петар Поповић и Милена Ћорђијевић]
КОКО ШАНЕЛ: тајанствени парфем | Изабел
Фимејер
[Изабел Фимејер, Наташа Крстић и Зоран
Хамовић]

УТОРАК
28. јул
21.00

БРАНКА ПЕТРИЋ: сидро и песак | приредила
Татјана Њежић
[Бранка Петрић, Зорица Стабловић Булајић
и Наталија Влаховић]
УРУЧИВАЊЕ ПЛАКЕТА

Напомена: Организатор задржава право на измјене
програма.
У случају кише, програми ће се одржати у
Галерији Ј. Б. Бенковић.

ДАН ПРВИ.

УТОРАК

21. јул
21.00

СА АВАЛЕ ПОГЛЕД | Милосав Тешић

Говоре:

**Милосав Тешић и
Младен Весковић**

Милосав Тешић боји своје стихове болним историјским искуствима српског народа од Велике сеобе до данашњих дана. Ипак, кроз његов стих провијава нада, као и тежња да се очува културно наслеђе у ријечи, изразу, топонимима, у облицима српско-византијског пјевања које у својој поезији оживљава.

У збирку *Са Авале поглед* уткано је пет цјелина које чине Тешићеве раније и нове пјесме. Ово се пјесничко остварење одликује снажном емоцијом према трагичној судбини сопственог народа, али и настојањем да „пјесма и њено речничко тумачење буду јединствена

естетичка јединица, у којој то двоје стоје у сагласју”.

„Поезије нема без језика, а језик у поезији Милосава Тешића је велико олиставане и маштовито чарање по њему. Језик оживљава дух времена о којем се пева, али га доводи и у везу са временом у којем се пева, па зато и толико слојева језика у песничком ткању песника.”

(Проф. Мирјана Грдинић)

„У поезији Милосава Тешића поново проговара целокупна српска култура, од живих снага предачког наслеђа, преко великих историјских догађаја, до ритма модерног рада. Попут језичко-поетског археолога, он послушује древне гласове и пева њихов нови живот у свести песничког субјекта.”

(Александар Јовановић)

Милосав Тешић пјесник, есејиста, лексикограф

Дипломирао је и магистрирао на Филолошком факултету у Београду. Објавио је књиге пјесама: *Купиново* (1986), *Кључ од куће* (1991), *Благо Божије* (1993), *Прелест севера* (1995), *Круг рачански*, *Дунавом* (1998), *Изабране песме* (1998), *Седмица* (лирски спјев) (1999), *Бубњалица у пчелињаку* (2001), *Најлепше песме Милосава Тешића* (2002), *У тесном склопу* (изабране и нове пјесме) (2005), *Дар и коб* (2006), *Гром о Светом Сави* (2010), *Млинско коло* (2011), *Ветрово поље* (2013), *Калопера Пера* (2018), *Привид круга* (2019), *Жеравија вода* (изабране пјесме и лирско-приповједна проза, 2019), *Са Авале поглед* (2021). Објавио је књигу лирско-приповједне прозе *Са станишта брезових дедова* (2002), као и књиге есеја: *Есеји и сличне радње* (2004) и *Стих и мера* (2016). Један је од аутора *Речника језика Петра II Петровића Његоша*.

Тешић је редовни члан Српске академије наука и уметности и један од уредника *Речника САНУ*. Предсједник је Одбора за израду *Речника САНУ*, предсједник УО Задужбине Бранка Ћопића, као и члан Академијског Одбора за проучавање флоре и вегетације Србије. Био је потпредсједник Српске књижевне задруге.

За књижевно стваралаштво добио је, поред осталих, следеће награде: „Милош Црњански“, „Бранко Ћопић“, „Бранко Миљковић“, „Меша Селимовић“, „Јован Дучић“, „Скендер Куленовић“, Змајеву награду Матице српске, Рачанску повељу, Жичку хрисовуљу, Дисову награду, Награду Града Београда, Извиискру Његошеву... За вишедеценијско ангажовање на очувању ћирилице и његовању српског језика овјенчан је наградом „Ћирилична даровница“ и Повељом Матице српске за неговање српске језичке културе.

НАШЕ ВЕЧЕ – музичко-поетско вече Ивана Босиљчића са бендом

Програм музичко-поетске вечери *Наше вече* ауторски је пројекат позоришног, филмског и телевизијског глумца Ивана Босиљчића, и представља јединствен спој музике, поезије и глумачке интерпретације. Пажљиво одабране теме воде публику на музичко путовање од шездесетих година прошлог вијека до данас – од филмске музике и ех-уи евергрина до савремених поп хитова.

Ово умјетничко извођење испреплетено је стиховима највећих домаћих и свјетских пјесника. У пратњи врхунских музичара и оригиналних гитарских аранжмана, Босиљчић овај

ГРИЈЕДАН

22. јул
21.00

**ТЕСЛА: светлост
сенке | Зорица Томић**

Говоре:
**Проф. др Зорица
Томић и
Зорица Стабловић
Булајић**

Тесла: светлост сенке савремени је драмски текст о Николи Тесли, прилагођен имерзивном театру. У основи, то није класична биографска представа у стриктном смислу ријечи, иако се темељи на одабраним тренуцима из Теслиног живота. Текст се састоји из

сценски наступ претвара у својеврсну интимну глумачку исповијест у којој се емоција преноси кроз спој музике, поезије и сценског израза.

Иван Босиљчић, поред богате драмске каријере, посједује и вишегодишње искуство у мјузиклу. Добитник је бројних признања, међу којима се издваја Стеријина награда, а широј публици познат је по бројним запаженим телевизијским и позоришним улогама.

Публика је бурним емотивним реакцијама дочекивала Босиљчићеве наступе како у великим концертним дворанама, тако и на театарским сценама широм региона. Програм Наше вече остварио је велики успјех и на међународним турнејама у Аустрији, Швајцарској, Норвешкој, Шведској, Канади и на Исланду.

ДАН ДРУГАН.

седам цјелина: Дочек, Сенке, Два светла, Портрет, Откривање Тесле, Испраћај и Теслина сфера, у којима ауторка нуди једно другачије читање Тесле, као визионара и човјека који је живио између генијалности и самоће, између свијетла којим се бавио и сјенкама која су га пратиле.

Ово није прича о ономе што је Тесла урадио, већ покушај да се допре до искуства онога што је Тесла био као визионар, интелектуалац, духовни трагалац, емотивно и рањиво биће

суочено са сопственом крхкошћу, славом и оспоравањем, социјалним препознавањем и трагањем за саговорништвом. Текст *Тесла: светлост сенке* написан је

специјално за имерзивно позориште *PineCone theater* у Београду, а истоимену књигу објавила је издавачка кућа *HERAedu* из Београда (2026).

Зорица Томић

филозоф, културолог,
социолог културе, публициста
и колумниста

Дипломирала је филозофију на Филозофском факултету Универзитета у Београду, гдје је и докторирала 1996. године. Ауторка је више студија које се баве комуникацијом и културом, међу којима су: *Комуникологија, Комуникација и јавност, Културни идентитет и политике идентитета, Мушки свет, News Age, Разумевање и неспоразуми, Књига о ћутању, Шта стварно желиш, Преживети хаос, Пољубац: колико нам је блискост доступна?* (ново допуњено издање).

Више година се бави комуникационим консалтингом (едукација, тренинзи, индивидуалне сесије). Ауторка је *MarTeг* метода вођене комуникације, као и лиценцираног програма *Ефикасна комуникација* на Београдском универзитету (у оквиру програма *Континуиране едукације*).

Живи и ради у Београду.

ДАН ДРУГИ.

Гриједан
22. јул

**ПРЕДСТАВЉАЊЕ
ИЗДАЊА АРХИВА
ВОЈВОДИНЕ:
дјела
Драгоша Калајића**

Говоре:
**Др Небојша
Кузмановић и
Дуња Андрић**

Архив Војводине је основан 1926. године као *Државна архива у Новом Саду*. Већ током првих година рада, у архиву је пренесена драгоцену грађу са територије данашње Војводине, као и велики дио релевантне грађе из архива Мађарске, Аустрије и Румуније. Тако је створена архивска база употребљивана у деценијама које слиједе. Данас Архив Војводине чува и стручно одржава близу 9.000 метара архивске грађе настајале у периоду од 12/13. вијека до 2010. године.

За свој стручни, научни и културни рад Архив је добио више значајних друштвених признања и награда, међу којима и Сретењски орден другог степена, за нарочите заслуге у очувању културног и историјског наслеђа, а поводом 90 година постојања и успјешног рада. Богата вишедеценијска издавачка дјелатност афирмише Архив Војводине као институцију која континуирано ради на очувању културних вриједности и показује од коликог је значаја институционална подршка издавачким пројектима који омогућавају поновно читање реномираних аутора и доступност њиховог дела широј јавности. У том духу и са том наміјером покренута је и едиција посвећена дјелима

Драгоша Калајића. Осим што представља значајан допринос очувању, вредновању и доступности савремене српске културне баштине, ова едиција је значајна и по томе што утврђује мјесто Драгоша Калајића у српској култури.

Издања су реализована уз подршку Министарства културе Републике Србије и Покрајинске владе Војводине.

ДАН ДРУГН.

Архив Косова и Метохије основан је 1951. године у Приштини као Обласни државни архив Косовско-метохијске аутономне области, а од 1992. године дјелује под данашњим називом. Након јуна 1999. године, и успостављања међународне цивилне мисије Уједињених нација, зграда и депои Архива налазе се под контролом привремених институција самоуправе у Приштини.

Обновом рада 2021. године (уз подршку Канцеларије за КиМ и Министарства културе Републике Србије) Архив је наставио дјелатност у Чаглавици. Од тада је постао једна од водећих установа културе на простору Косова и Метохије и један од значајних чинилаца архивске мреже Републике Србије.

Упркос сложеним политичким и безбједносним околностима, Архив је значајно унаприједио архивску дјелатност у Покрајини. Посебан допринос представља утврђивање стања фондова избирки у Приштини, међу којима се налазе и културна добра од посебног значаја. Поред тога, Архив систематски спроводи процес прикупљања архивске грађе о значајним личностима са простора Косова и Метохије, као и документарне грађе (рукописа,

књига, фотографија, породичних албума) српског становништва протјераног са својих вјековних огњишта, са циљем очувања историјске истине о културном и етнолошком идентитету Косова и Метохије.

Архив је успјешно обновио и издавачку и изложбену дјелатност. Тако су од 2021. године објављене следеће публикације: *Мемоари Стојана Зафировића, Манастир Грачаница на разгледницама и фотографијама (1878–2021), Косовски феномени I и II, Градови Косова и Метохије (1878–1941), Мартовски погром 2004: узроци, разарања, последице; Живот и рад Михајла Кијаметовића, учитеља и националног радника (1882–1961), Вучитрн – од искона до изгона и Српска гробља на Косову и Метохији – уништена споменичка и језичка баштина.*

За изузетне резултате у области архивистике, Архив Косова и Метохије добитник је награде „Златна архива” Државног архива Србије за 2024. годину.

Српједа
22. јул

**ПРОМОЦИЈА
ИЗДАВАЧКЕ
ДЈЕЛАТНОСТИ
АРХИВА
КОСОВА И МЕТОХИЈЕ**

Говори:

Марко Марковић

ДАН ТРЕЋИ.

ЧЕТВРТАК

23. јул
21.00

АВТОБИОГРАФИЈА ПРОТОСИНЂЕЛА КИРИЛА ЦВЈЕТКОВИЋА И ЊЕГОВО СТРАДАЊЕ ЗА ПРАВОСЛАВЉЕ

Говоре:

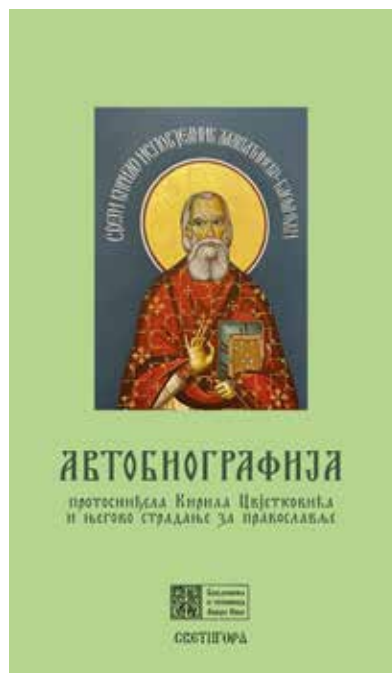
Проф. др **Горан
Максимовић** и
протојереј **Александар
Лекић**

Автобиографија Протосинђела Кирила Цвјетковића је први пут штампана 1898, захваљујући труду протојереја Димитрија Руварца, историчара и вишедеценијског библиотекара Патријаршијске библиотеке у Сремским Карловцима, редовног члана Матице српске и дописног члана Српске краљевске академије.

Наишавши на рукопис, и увидјевши да је ријеч о прворазредном историјском свједочанству, које разрјешава многе непознанице и отклања нетачности везане за борбу православних

Срба у Далмацији против унијаћења у првој половини 19. вијека, Руварац је аутобиографију протосинђела Кирила приредио за штампу и објавио.

Захваљујући својој трајној вриједности, *Автобиографија* је имала још неколико издања, од којих су два фототипска, приређена на иницијативу Градске библиотеке и читаонице Херцег Нови (2004. и 2026). Оба ова издања пропраћена су књижевном критиком проф. др Горана Максимовића, док је овогодишње употпуњено и предговором Митрополита црногорско-приморског

Јоаникија и рјечником мање познатих и застарјелих ријечи и облика (приредила Невена Милосављевић, редиговао проф. др Виктор Савић). У *Автобиографији* протосинђел Кирило описује свој живот до утамничења 1821; остале оскудне биографске податке, из периода од 1821. до упокојења, Руварац је додао *Автобиографији* на основу архивских извора и малобројних сачуваних Кирилових писама.

Протосинђел Кирило Цвјетковић

Рођен је у Баошићима 1791. као Константин, у породици која је традиционално давала свештено лица. Школовао се у родним Баошићима, и веома је рано исказао жељу за монашким чином. У савинско братство је примљен 1805, а замонашен је 1808. године, добивши име Кирил.

Из манастира Савина Кирил 1811. бива премјештен у Шибеник да службује на двору надлежног епископа далматинског Венедикта Краљевића, којем је био лични секретар, те је био у прилици да међу првима открије његове намјере да поунијати далматинску православну епархију, о чему у својој аутобиографији детаљно извјештава.

Будући да је представљао главну тачку опслонца далматинским Србима у одбрани од уније, аустријске власти, преко владике Венедикта, премјештају о. Кирила у манастир Крку 1821. Након побуне шибенских Срба, те покушаја атентата на епископа Краљевића исте године, допао је у истражни затвор у Шибенику. Пуне четири године и три месеца провео је у шибенској тврђави Љуљевац, а потом је осуђен на двадесет година тешке робије под оптужбом да је био међу организаторима шибенске буне. Тамновао је најдуже у Градишки. Године 1842. цар Фрањо Јосиф I помиловао је протосинђела Кирила, с тим да даље тамновање настави у једном од српских манастира – одређен му је манастир Бездин, гдје је био утамничен четири године. На слободу је изашао 1846. године, али му аустријске власти нису дозволиле да оде у Далмацију или у родну Боку, већ је прибројан братству манастир Бездин, у ком је уживао велики углед као исповједник Православља.

Нарушеног здравља због дугогодишњег тамновања у тешким условима, упокојио се 1857. Године 2025. канонизован је и прибројан лику Светих Православне Цркве као Свети исповједник Кирил бездински и далматинско-бокељски.

Борисав Бора Станковић

(Врање, 1876 – Београд, 1927) – књижевник

Рођен је у Врању, од мајке Васке и оца Стојана, у скромној занатлијској породици. Рано је остао без родитеља и брата Тимотија, па је бригу о њему преузела његова баба по оцу Злата, која му је причала о старом Врању.

Основну школу и седам разреда гимназије (која данас носи његово име) завршава у Врању. Осми разред завршио је у Нишкој гимназији, гдје је и матурирао (1896). За његово школовање у Нишу и касније у Београду највећу заслугу имао је Миливоје Симић, директор Гимназије у Врању. Економски одсјек Правног факултета у Београду завршио је 1902.

Након дипломирања отишао је на студије у Париз. По повратку у Београд постављен је за чиновника Министарства финансија. Прво је радио као порезник, а затим је једно краће вријеме радио као цариник. Као контролор Министарства финансија у Бајлоно-

ЧЕТВРТАК
23. јул

**КЊИЖЕВНИ СВИЈЕТ
БОРИСАВА
СТАНКОВИЋА
ПОВОДОМ
ОБИЈЕЖАВАЊА
150 година од
пишчевог рођења**

Говоре:

Проф. др **Горан
Максимовић** и
Младен Весковић

вој пивари радио је осам година. Послије тога радио је у Министарству просвете, најприје као референт, па онда инспектор Уметничког одељења и на крају шеф статистике.

Оженио се Ангелином Милутиновић из београдске свештеничке породице. Имали су три ћерке: Десанку, Станку и Ружицу. Дружио се са Јанком Веселиновићем, који је крстио Десанку, Радојем Домановићем, Стеваном Сремцем, Браниславом Нушићем, који је био кум његове ћерке Станке. Живео је боемским животом, а истовремено је био патријархалан, породични човјек и строг отац. Током Првог свјетског рата прво је био у заробљеништву, а по повратку у Београд покушавао је да својим књижевним и новинарским радом прехрани породицу.

Његови први радови изашли су у часопису *Искра* (1898), гдје објављује приче *Станоје*, *Ђурђевдан* и *Прва суза*, а следеће

године објављује и прву књигу прича *Из старог јеванђеља* (1899). Касније је Матица српска објавила *Божје људе* (1902), а Српска књижевна задруга књигу *Стари дани* (1902).

Цјелокупно његово књижевно дјело везано је за Врање. Стварао је у вријеме кад је млађа генерација књижевника била окренута према западњачким узорима, док је он остао привржен реалистичким традицијама и патријархалним вриједностима. Дао је упечатљиву слику завичајног Врања, раслојавање и дегенерацију старих трговачких породица и продирање сеоског елемента у град. Описивао је носталгију за младошћу и страсне сукобе. Описивао је ликове који су били познати у цијелом граду, обликујући их на основу прича које је слушао, интегришући елементе више људских судбина у једну, да би се постигла њихова пуноћа. Увео је врањски дијалекат у књижевност. Многи савременици школовани на Западу критиковали су његов језик и стил писања. Писао је тешко и споро, дубоко проживљавајући животне драме својих јунака. Говорио је да је сваку своју приповјетку морао да одболује. Написао је неколико веома добрих приповједака. Драма *Коштана*, која више личи на приповјетку, постала је веома популарна. Први пут је приказана у Народном позоришту у Београду 20. јуна 1900. Станковић ју је више пута прерађивао. Свој најпознатији роман *Нечиста крв* објавио је 1910. године и одмах је проглашен за ремек-дјело српске књижевности. Роман *Газда Младен* објављен је 1928. године. За собом је оставио недовршен аутобиографски мемоарски спис

Под окупацијом, настао у данима окупације Београда под Аустроугарском у Првом свјетском рату, од чланака објављених у периоду од 14. децембра 1916. до 1. марта 1918. у *Београдским новинама*. Књига је први пут издата 1929. године, а на њеном уређивању су радили његов блиски пријатељ Драгутин Костић и Борина породица.

Позориште у Врању носи његово име, а од 1979. ту се одржавају *Борини дани*, најстарији позоришни фестивал на југу Србије. Књижевна заједница „Борисав Станковић” из Врања сваке године, у оквиру „Борине недеље” (23–29. марта), додјељује награду „Борисав Станковић” за најбољу књигу прозе. После конзерваторско-рестаураторских радова, изведених 1966. године, у његовој родној кући отворен је Музеј Боре Станковића.

ДАН ЧЕТВРТИ.

Роман *Карота* тематизује покушај главног јунака да дође до унутрашњег исцјељења и цјеловитости, упркос располућеном идентитету, обиљеженом поријеклом из једног просторно-временског оквира и животом у другом. Према ријечима самог аутора, он садржи и биографске елементе, захваљујући чему је „из клице успомена израсла измаштана историја ликова”.

Овјенчан је НИН-овом и наградом „Бескрајни плави круг” за најбољи роман у 2025. години.

„Даворово детињство је мирисало на Јадранско море, на олеандре али и на паљевину. У сунцем окупаном Задру, дружину тринаесто-годишњака, несвесну надолazeћих сенки рата, у нехајној игри и свакидашњим дечачким невољама веома ретко су ометале озбиљне бриге. Све док се напрасно није променило све...”

(laguna.rs)

„*Карота* плени у свим својим састојцима, у приповедачкој умешности,

у развијању фабуле, у заплету и ликовима, у описима и теми о злу и добру у нама и другима. Романописац нас не штеди, али управо у томе јесте трајна вредност његовог дела мајсторски изатканог одважношћу да се упечатљиво дочара делић драме у крајевима одавде до мора. Роман за памћење.”

(Јовица Аћин)

„Сигурно ће још многи пожелети да пишу о нашим заједничким ранама, које никако да зацеле, али биће тешко досегнути Тушевљаковићеву уметничку убедљивост којом описује човеков белег насиља, борбу човека против човека, његову увежбану способност да другима наноси бол.”

(Љубица Арсић)

ПЕТАК

24. јул

**КАРОТА |
Дарко Тушевљаковић |**

Говоре:
Дарко Тушевљаковић
и проф. др **Александар Јерков**

| НИН-ова награда

Дарко Тушевљаковић

писац, уредник и преводилац

Прву причу објавио је 2002. године у зборнику *Бун(т)овна п(р)оза*, пројекту Унеска, у којем су објављене приче младих аутора из Хрватске, Босне и Херцеговине и Србије. Од тада објављује дужу и краћу прозу у различитим антологијама и часописима у Србији и региону.

Године 2004. добио је Награду „Лазар Комарчић“ за најбољу новелу, да би након тога постао лауерат више угледних књижевних признања, међу којима су Награда Европске уније за књижевност (2017) за роман *Јаз*, Андрићева награда за 2022. годину за збирку приповједака *Хангар за снове*, награда „Бескрајни плави круг“ за најбољи роман у 2025. години, као и 72. НИН-ова награда за роман *Карота*.

Објавио је романе: *Сенка наше жеље* („Чаробна књига“, 2010), *Јаз* („Архипелаг“, 2016), *Јегер-мајстер* („Архипелаг“, 2019), *Узвишеност* („Лагуна“, 2021) и *Карота* („Лагуна“, 2025); као и три збирке прича: *Људске вибрације* („Чаробна књига“, 2013), *Накнадне истине* („Архипелаг“, 2017) и *Хангар за снове* (Градска библиотека „Карло Бијелицки“, 2022).

Дјела су му преведена на више европских језика. Живи и ради у Београду.

Роман *Петак за љубав* Роберте Лепри бави се питањима идентитета, сјећања, породичних и љубавних односа, пратећи причу о жени која након несреће пати од амнезије. Психолошки продубљен и приповједно слојевит, роман је посебно пријемчив за читаоце који воле литературу са наглашеним интроспективним и филозофским димензијама.

„Ова прича отвара простор за промишљање људске психе, емоција и процеса самоспознаје. Ауторка истражује динамику токсичне везе, узимајући у обзир емоционалну сложеност, манипулације, као и начине на које ликови доживљавају и реагују на такве међуљудске односе.

Тема токсичних веза је представљена кроз психолошку и емоционалну перспективу, чинећи роман изазовним за читање јер се фокусира на дубоку унутрашњу борбу ликова.”

(ИК Clío)

„Са суптилним хумором и оштрим увидима, Роберта Лепри пише роман о памћењу и забораву, о телу које памти оно што ум брише, и о љубави која не нестаје чак ни када јој се изгуби траг.”

(clio.rs)

Петак

24. јул

ПЕТАК ЗА ЉУБАВ | Роберта Лепри

Говоре:

Роберта Лепри, Зоран Хамовић и Ана Марковић,
преводилац

Роберта Лепри

књижевница

Роберта Лепри је савремена италијанска књижевница, ауторка романа и кратких прича у којима се бави психолошким темама, памћењем, идентитетом и међуљудским односима. Њена проза препознатљива је по оригиналном стилу, суптилном хумору и емотивној сложености.

Рођена је 1965. у граду Ћита ди Кастело, у близини Перуђе. Дипломирала је модерну књижевност на Универзитету у Сијени. Тренутно живи и ради у Гросету.

До сада је објавила десет романа и једну збирку прича. Међу признањима

ма која је добила за свој књижевни рад издваја се „Premio Letterario Chianti“, запажена италијанска књижевна награда за прозу, коју је 2024. године добила за роман *Dna chef*.

Роман *Hai presente Liam Neeson?* („Voland“, 2021) преведен је на српски језик под насловом *Петак за љубав*, у издању Издавачке куће „Clio“.

ДАН ПЕТИ. ПРОГРАМ ЗА ДЈЕЦУ

СУБОТА

25. јул
21.00

АСКА И ВУК |
Иво Андрић;
илустровала Ана
Григорјев

Говоре:
Ана Григорјев,
Ивана Булатовић
и Анђелка Ружић

Аска и вук, позната приповијетка нашег нобеловца Ива Андрића, добила је своје ново, богато илустровано издање захваљујући сарадњи илустраторке и академске сликарке Ане Григорјев са уредништвом ИК „Дијете и ријеч“ из Херцег Новог. Пројекат је настао из идеје да се најмлађим читаоцима ова свевременска и увијек актуелна прича о снази и моћи умјетности прикаже

кроз упечатљив визуелни свијет Ане Григорјеве.

Пишући о судбини Аске, која својим плесом успијева да спасе сопствени живот, Андрић на суптилан начин преноси читаоцима поруке о важности умјетности, али и о потреби храброг суочавања са животним изазовима, показујући да љепота стваралаштва и таленат могу да надвладају и највећу силу.

Пажљивим одабиром формата, величине фонта и свеукупне опреме сликовнице Аска и вук, млада издавачка кућа „Дијете и ријеч“ показала је да с посебном пажњом брине о потребама најмлађих читалаца.

Ана Григорјев

илустраторка, дизајнерка, академска сликарка

Завршила је Школу за дизајн у Београду, а потом Одсек за сликарство на Ликовној академији.

Бави се илустровањем књига за дјецу. Илустровала је око 250 високотиражних књига за домаће и стране издавачке куће: „Лагуна“, „Народна књига“, „Littera Books Greece“, „Нолит“, „Завод за уџбенике и наставна средства“, „Calamus“, „Дечја књига“, „Креативни центар“, „Evro-Giunti“, „Пчелица“, „Eduka“, „Bookland“, „Чаробна књига“, „Al Waraqoon W.L.L.“ (Бахраин). Неке од њих су преведене и

продате у више од двадесет земаља и постигле су велику популарност.

Ана Григорјев је написала и илустровала серијал књига *Срећне породице* (ИК „Лагуна“), а тренутно ради на наставку едиције *Тајновите бајке* које је написао Урош Петровић (ИК „Лагуна“) као и на серији књига за издавача *Hello friend Books* из Индије.

Остварила је више самосталних изложби у Србији и учествовала на значајном броју групних изложби у Србији и иностранству. Године 2025. представила се самосталном изложбом у Тиршенројту, Њемачка.

Добитница је бројних награда и признања: Награде ФЛУ „Џелебџић“ за мозаик (1998), Дипломе из области илустрације Сликаарско-графичке секције на Годишњој изложби у Београду (2013), добитник је награде УЛУПУДС-а на 58. Међународном београдском сајму књига 2013. године за илустровање књига за дјецу, Признање на *BookILL FEST*-у за појединачну илустрацију из књиге *Снежна краљица* (2014) и Захвалнице „Доситејево перо“ за илустрације књиге *Снежна краљица* (2014).

Од 2003. године је редовни члан УЛУПУДС-а.

Чарли Суперстар није само мачак са заводничким шармом, већ и прави умјетник. Он свира гитару и велики је заљубљеник у музику и текстове које ствара. Највише воли да свира за Мачку Ла Лилу у коју је потајно заљубљен. Чарли вјерује да ће управо музиком дирнути Ла Лилино срце, јер музика, како каже, може да пренесе емоције које ријечи не могу. У њеној близини, Чарли Суперстар свира најљепше љубавне баладе. Да ли ће Ла Лила узвратити љубав лијепом Чарлију?

Монодраму изводи Амила Бешировић, драмски педагог „Позо-

ришта младих Тузле“ и професорица стручно-умјетничких предмета у Средњој савремено-умјетничкој школи из Тузле. Њена енергична изведба, свирање два инструмента на сцени, пјевање и способност да интерактивно ангажује младу публику показале су се као кључ успеха ове представе.

Представа је намијењена најмлађима узраста од 2 до 10 година.

СУБОТА

25. јул

ЛИЈЕПИ ЧАРЛИ СУПЕРСТАР | ПРЕДСТАВА ЗА ДЈЕЦУ „Позориште младих Тузле“, Тузла

Аутор текста:

Оливера Оља Јелкић

Режија:

Аднан Мујић

Игра:

Амила Бешировић

Удружење „Позориште младих Тузле“

Удружење „Позориште младих Тузле“ настало је као израз тежње Удружења „Млади Тузле“ и групе младих људи да се побољшају услови живота дјеце, младих и одраслих у Тузли, Тузланском кантону и Босни и Херцеговини кроз промоцију и примјену драмске педагогије. Специфични циљеви рада удружења су: развој едукативних програма за дје-

цу, младе и одрасле, промоција културно-умјетничких пројеката, професионализација позоришне умјетности и афирмација филмске, мултимедијалне и аудиовизуелне умјетности.

Радећи на зацртаним циљевима, а кроз међусобну сарадњу, ова два удружења покрећу Драмски студио за дјецу, младе и одрасле, Плесни студио младих Тузле, Балетни студио на рекреативној основи, Музички студио младих Тузле, Пјевачки студио у функцији глуме и Филмски студио. Кроз рад Удружења „Позориште младих Тузле“ едукован је велики број дјеце и младих, продуцирано више од стотину позоришних представа које су игране широм Европе, реализован велики број пројеката из области културе, умјетности, информисања, образовања, васпитања, образовања и издаваштва.

Удружење „Позориште младих Тузле“ оснивач је Средње савремено-умјетничке школе у Тузли, која од школске 2021/22. године, као једина школа у региону, шко-

лује прве изведбене аниматоре драмске умјетности и едукације и омладинске лидере кроз примјену драмске педагогије и елементе примијењеног позоришта и драме као иновативне методе у образовању и одгоју.

„Позориште младих Тузле“ добило је преко 60 педагошко-умјетничких и продукцијских награда с низа фестивала у Босни и Херцеговини и региону, међу којима је вриједно истаћи „Повељу Града Тузла“ – највећу награду коју додјељује Градско вијеће Града Тузла, као награду за друштвено одговорни рад у заједници.

Роман *Разговори с Вјештицом* представља биографску фикцију обликовану као псеудо-фактографија, али и причу о умјетности, стваралаштву, идентитету и самоспознаји. У дубљим слојевима романа налази се интертекстуални дијалог аутора са Мирославом Крлежом, односно симболична паралела између Вујовићевог Вида Латиновића и Крлежиног Филипа Латиновића. Свог главног лика, сликара Вида Латиновић, Вујовић гради мозаички, кроз интервјуе које је током година водио са новинаром Адамом Вјештицом, док је сам роман конципиран као завршни дио фиктивне едиције у којој новинар приређује и објављује разговоре са реномираним умјетницима.

„Кроз десет интензивних разговора, од 1980. до 2019. године, Вујовић води читаоца право у унутрашњи лавиринт сликара Вида Латиновића – умјетника растрзаног између смисла, идентитета и свог мјеста у свијету. Већ од прве странице роман зарања у дубоку симболичку анализу стваралаштва, постављајући велика питања о умјетности, човјеку и времену у којем живи. Дијалози не откривају само личну драму главног јунака, већ осликавају и друштвено-политички контекст који га обликује.”

(Живана Јањушевић, www.dan.co.me)

„Да ли су Атињани, мењајући застареле делове брода (док од старог, оригиналног материјала са брода није остало ништа), сачували онај исти Тезејев брод или само сећање на њега? Користећи исти материјал, покушамо ли на другом месту посложити, по сећању, првобитни храм, да ли ће то и даље бити Земна? Настојимо ли свој живот сагледати ретроспективно, покушамо ли га склопити од сећања бираних по интензитету доживљаја, да ли је то онај живот који смо проживели? Стварање приче које почива на оваквим принципима не би имало нарочито оптимистичан тон без религијског смисла, јасно исказаног у делу. Склапањем сећања из свог живота, уметник настоји изградити своју личну Земну (исцепкану и фрагментисану попут илустрације на корицама књиге). Грађењем свог личног, биографског храма, сликар остварује интимни однос према Богу или Добру, лишен колективног, традиционалног поимања вере. Овај храм има за циљ стварање вертикалне повезнице са вечним и оностраним, путем које ће Вид Латиновић остварити сусрете које му вечност дугује.”

(Хелена З. САВИЋ)

Предједла

26. јул

**РАЗГОВОРИ
С ВЈЕШТИЦОМ |
Владимир Вујовић |**

Говоре:
**Владимир Вујовић и
Јована Милованчевић**

Владимир Вујовић

писац и љекар

Дипломирао је на Медицинском факултету у Београду, а специјализацију је завршио 2023. године на Војномедицинској академији. Живи и ради у Бару. Објавио је романе *Silencio* (Матица српска, 2017), *Спаљивање Џошуа дрвета* („Суматра изда-

ваштво”, 2021) и *Разговори с Вјештицом* („Суматра издаваштво”, 2025). Роман *Разговори с Вјештицом* нашао се у најужем избору за НИН-ову награду, као и за награду „Београдски победник”.

За збирку прича *Слободни ударци* („Партизанска књига”, 2025) добио је награде: „Ђура Ђуканов” (2025) Народне библиотеке „Јован Поповић” из Кикинде, за најбољу необјављену збирку прича аутора млађих од 35 година и „Едо Будиша” Истарске жупаније за најбољу збирку кратких прича младих аутора. За исту књигу добио и посебно признање у оквиру Награде Европске уније за књижевност 2026. године, која се додјељује ауторима у успону и промовише богатство и разноврсност савремене европске књижевности.

Према мишљењу критике, књижевност Владимира Вујовића одликују изразита наративна вјештина, интелектуална слојевитост и спој филозофских, друштвених и психолошких тема. Његова дјела граде напете и оригиналне прозне свјетове у којима се иронија, сатира, фантастика и неочекивани обрти преплићу са отвореним питањима савременог човјека.

ПЕДЈЕЉА

26. јул

**ДУГ ЈЕ ПУТ ДО ЗОРЕ |
Никола Марковић**

Говоре:

**Никола Марковић и
Милена Ђорђевић**

Роман *Дуг је пут до зоре* спаја елементе историјског трилера, породичне драме и психолошке приче о наслеђу које неминовно обликује живот појединца. Радња романа, смјештена у Солуну, развија се кроз двије приповедачке путање: савремену, у којој пратимо Облака, графичког дизајнера из Ниша, и историјску,

посредовану мистериозним дневником Ирца Марфија. Захваљујући таквој приповедачкој структури, роман преплиће слике из Великог рата са сликама опасних улица модерне Грчке, откривајући кроз приказ свијета ратних профитера, солунских „апаша” и криминалних мрежа мрачну спојницу између прошлости и садашњости. Солун

у роману није само позорница догађаја, већ активан учесник у причи – простор у којем се сусрећу различите епохе, културе и судбине.

„Локализми југа Србије и наутичка терминологија солунске луке стварају густу језичку текстуру која дочарава психолошко стање јунака заглављених између два света. Облаков поглед на свет је ‘векторски’ јасан, али његова душа је умазана блатом калдрме по којој је некада гацао његов прадеда.”

(gledista.drustvoknjizevnika.com)

„Дуг је пут до зоре је роман о иронији властите нерешиве позиције. Никола Марковић успева да кроз призму историје покаже како се велики наративи о нацијама и ратовима увек ломе преко леђа појединца. Користећи Солун као архитипско место расанка (хоризмос), писац нам поручује да се прошлост не враћа само као фарса, већ као ‘крвава трагедија са високом ценом’”.

(gledista.drustvoknjizevnika.com)

Никола Марковић

писац

Никола Марковић (1990) – препознат у српској књижевности као један од гласова нове генерације аутора – рођен је у Котору, рано дјетињство провео је у Херцег Новом, а данас живи и ради у Нишу.

Стално је ангажован у редакцији Јужних вести као колумниста и координатор пројеката, а ауторске текстове дуго је објављивао и на порталу *Nis-music*. Оснивач је и уредник дигиталне платформе *kumulonimbus.me*.

Марковићев књижевни рад грађен је поступно; његове приче и пјесме у прози заступљене су у неколико издања чувених панчевачких *Рукописа*.

Његов дебитантски роман *Смрт је плацебо* (2018) објавила је београдска издавачка кућа „Агноста”, док је одломак из овог дјела претходно премијерно штампан у нишкој *Градини*, једном од најстаријих књижевних часописа на овом подручју. Наредни Марковићев роман, *Дуг је пут до зоре* (2026), у издању Друштва књижевника и књижевних преводилаца Ниша, такође је привукао пажњу читалаца и књижевне јавности.

Потреба аутора да у својој поетици обједи-

ни медитерански и континентални етос огледа се у књижевним мотивима који се провлаче кроз његово стваралаштво.

Од романа у рукопису Гумењак господина Опалића – чије прво поглавље носи индикативан наслов *Дан када се море доселило у Ниш* – настала је истоимена радио-драма, емитована на Радио Београду у култној емисији *Добро јутро, децо*.

Његова збирка пјесама *Виза за снове* нашла се у најужем избору за награду „Мак Диздар” (2024).

ПОНЕДЈЕЛЈАК

ДАН СЕДМИ.

27. јул

МОСТ ПРЕКО ВРЕМЕНА | Петар Поповић

Говоре:

Петар Пеца Поповић
и Милена Ђорђијевић

Збирка Поповићевих старијих и новијих текстова *Мост преко времена* свједочи о људима, музици и догађајима који су обликовали културу на овим просторима. Наслов књиге је инспирисан реченицом писца и социолога Стефана Симића.

Књига је изашла у издању Књижевне општине Вршац, а њен уредник био је наш познати писац и књижевни критичар Михајло Пантић.

Петар Поповић

новинар, публициста и музички критичар

Први текст је објавио 1967. у недељнику *Гонг*, а касније је радио у готово свим нашим реномиранијим новинским кућама. У „Политици” је учествовао у покретању два часописа (*Интервеју* и *Rock*) и једних дневних новина (*Спортски журнал*). Био је главни уредник два најтиражнија листа у историји рок периодике, листа *Џубокс* (1976–1977) и листа *Rock* (1982–1986), као и спортског листа *Звездина ревија*.

Радио је за Радио Београд, а био је и први музички уредник првог музичког радија у СФРЈ (Радио Београд 101 – 1989). Аутор је најдуже документарне рок серије *Рокументи* (1995). Дао је велики допринос у организацији многих музичких догађаја (нпр. музичких каравана), а био је и главни уредник ПГП РТС-а.

У свом досадашњем књижевном стваралаштву објавио је следеће књиге: *Рокописи, Kikinda short 04*, *Бити рокенрол* (коаутор Михајло Пантић), *Пролећа у Топчидеру*, *Трагови у бескрају*, *Чувар бувље пијаци*, *Трећа стране плоче*, *Географија расутог срца* и *Мост преко времена*.

Написао је десетине предговора и поговора за књиге из области популарне културе. Добитник је више домаћих и међународних награда.

» Ко је заиста била Габријел 'Коко' Шанел? Иза имена које је постало синоним за елеганцију и модерну жену крије се прича о сиромаштву, напуштању и неумољивој амбицији. У књизи *Коко Шанел – тајанствени парфем* Изабел Фимејер осветљава детињство обележено губитком мајке, одсуством оца и годинама проведеним у сиротишту у Обазену, где су настали темељи будућег 'шанеловског' стила – црно-бела сведеност, дисциплина форме и култ једноставности.

„Пре него што је постала симбол елеганције, Габријел Шанел била је девојчица из сиротишта, дете губитка и тишине. Пре него што је створила стил, научила је да пре-

живи. Пре него што је постала мит, морала је да сакрије истину о себи. У књизи *Коко Шанел – тајанствени парфем* откривамо жену иза двоструког Ц [Coco Chanel] – ону која је од бола направила естетику, од сиромаштва дисциплину, а од једноставности револуцију.

„Из тог света тишине и строгаће израсла је жена која је реденисала моду XX века. Њена биографија је прича о храбрости да се прекроји сопствена судбина, али и

Понедељак

27. јул

**КОКО ШАНЕЛ:
тајанствени парфем |
Изабел Фимејер**

Говоре:

**Изабел Фимејер,
Наташа Крстић и
Зоран Хамовић**

о потреби да се прошлост прикрије и изнова испише. Ауторка прати Коко од детињства у Оверњи, преко првих љубави и заштитника, до стварања модног царства и мита који траје до данас.

„Ово није само књига о моди, већ дубоко интиман портрет жене која је од бола створила естетику, од једноставности луксуз, а од свог имена – симбол. Тајанствени парфем Коко Шанел није само њен чувени мирис, већ аура тајне која је окруживала читав њен живот.”

(ИК „Clio”)

Изабел Фимејер

француска списатељица и новинарка

Позната је по својим биографским и документарним књигама. Током каријере радила је као сарадница угледних издавачких кућа и медија, а посебно се истакла у истраживању живота великих личности умјетности, моде и друштва двадесетог вијека. Њене књиге одликују се темељним архивским истраживањем и ослањањем на непосредне изворе – породична свједочанства, личне архиве и интервјуе – чиме успијева да створи аутентичне и интимне портрете својих protagonista.

Један је од највећих познавалаца живота и рада чувене француске модне креаторке Коко Шанел којој је посветила 25 година истраживања. Поред *Коко Шанел – тајанствени парфем* (*Coco Chanel, un parfum de mystère*), позната је и по књигама *Chanel intime* и *Chanel L'Enigme*.

даностни.

Монографија Бранка Петрић: *сидро и песак*, коју је приредила новинарка и позоришна критичарка Татјана Њежић, дио је едиције *Јоакимови потомци* посвећене добитницима статуете „Јоаким Вујић” за изузетан допринос развоју позоришне умјетности у Србији. Ово значајно признање Бранки Петрић додијељено је 2022. године.

У монографији о свом животу, Бранка Петрић је говорила о дјетињству у Новом Винодолском, пресељењу у Београд, о прецима, родитељима и околностима које су је навеле да изабере глуму као животни позив. Петрићева се осврнула на позориште, глумачку каријеру и изазове са којима се суочавала, а осврнула се и на велики број личности: режисера, глумачких партнера и сарадника који су били дио њеног професионалног живота. Посебан дио монографије посвећен је њеној

породици и супругу.

У самом наслову монографије *сидро* упућује на трајност, ослонац и припадност, док *пијесак* упућује на сјећања, свијест о пролазности и промјенама.

„Монографија *Сидро и песак* конципирана је не само као пука биографска хронологија, већ као дубоки театарски и културолошки документ о једној епохи и жени која је својим талентом и харизмом суштински обележила историју југословенског и српског театра.”

(H.B. postinfo.rs)

Цитирај

28. јул

БРАНКА ПЕТРИЋ:
сидро и песак |
приредила
Татјана Њежић

Говоре:

Бранка Петрић,
Зорица Стабловић
Булајић и
Наталија Влаховић

Бранка Петрић

позоришна, филмска и телевизијска глумица

Бранка Петрић (1937) једна је од најистакнутијих српских позоришних, филмских и телевизијских глумица, чија каријера траје више од шест деценија. Глуму је дипломирала на Академији за позориште, филм и телевизију у Београду, у класи професора Томислава Танхофера, заједно са генерацијом која је обилежила југословенско и српско глумиште.

Професионални пут започела је крајем педесетих година, сарађујући са најзначајнијим именима српског театра. Наступала је на сценама својих матичних кућа Атељеа 212 и Југословенског драмског позоришта, али и готово свих осталих београдских позоришта, остваривши велики број запажених улога. Током богате умјетничке каријере успјешно је тумачила широк спектар ликова – од младалачких и комичних до зрелих, драмски сло-

жених женских карактера.

Међу њеним најзначајнијим улогама издвајају се: лик Лисјен Оменид де Истангва у представи Југословенског драмског позоришта Буба у уху, коју је играла више од четири деценије. Филмска и телевизијска публика памти је по остварењима *Балкански шпијун*, *Варљиво лето '68*, *Улога моје породице у светској револуцији*, као и улогама у телевизијским серијама *Отворена врата*, *Метла без дршке*, *Неки нови клинци*, *Оно као љубав* и *Синђелићи*.

Добитница је најзначајнијих позоришних признања, међу којима су двије Стеријине награде (1985. и 2011), награда „Вељко Маричић”, статуета „Ђуран”, три Годишње награде Југословенског драмског позоришта, као и престижна статуета „Јоаким Вујић” за изузетан допринос развоју позоришне умјетности у Србији.

Својим врхунским умјетничким донетима, богатом сценском биографијом и препознатљивом глумачком снагом, Бранка Петрић заузима истакнуто мјесто међу најзначајнијим личностима савременог српског глумишта.

УТОРАК

УРУЧИВАЊЕ ПЛАКЕТА

28. јул

УРУЧИВАЊЕ ПЛАКЕТА

На 24. МСК *Трг од књиге* традиционално ће бити уручене плакете за:

- ИЗДАВАЧКИ ПОДУХВАТ ГОДИНЕ
- НАЈБОЉУ ЕДИЦИЈУ
- НАЈЉЕПШУ КЊИГУ
- ДЈЕЧИЈУ КЊИГУ ГОДИНЕ

О наградама одлучује Жири у саставу:

- **Мр Ђорђе Малавразић**
- **Воислав Булатовић**
- **Марија Старчевић**

О КЊИГАМА ГОВОРЕ

Младен Весковић – књижевни критичар, есејиста, уредник и приређивач

На Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Групи за српску књижевност и језик са светском књижевношћу завршио је основне и мастер академске студије другог степена. Радио је као професионални уредник у неколико издавачких кућа. Од 2006. године ради у Министарству културе и информисања Републике Србије, као виши саветник у Сектору за савремено стваралаштво, на пословима међународне сарадње у области књижевности и преводилаштва. Објавио је књиге *Размештање фигура – огледи и критике о савременој српској књижевности* (2003), *Место вредно приче – огледи и критике о савременој српској књижевности* (2008), *Ширина измаштаног света – студије о српској књижевности* (2013), *Епитафија рата – антологија српске ратне приче* (2014) и др.

Приредио је роман *Калуђер и хајдук*, Стојана Новаковића, у оквиру едиције *Прозна дела српских научника* (Службени гласник, 2019) и *Репортаже из авијације* у оквиру *Дела Станислава Кракова* (Службени гласник, 2020). Са енглеског језика превео је *Хајде да се играмо – Традиционалне игре нашег детињства* (2003) и *Архитектура – од праисторије до постмодерне* (2006).

Књижевну критику и есеје објављује у књижевним часописима и дневним листовима. Био је члан организационог одбора Међународног сајма књига у Београду и председник организационог одбора Новосадског сајма књига. Члан је више жирија за доделу књижевних награда, између осталог и жирија НИН-ове награде за

најбољи роман године на српском језику. Главни је уредник едиције *Сто словенских романа* Форума словенских култура.

Зорица Стабловић Булајић – главна уредница и власница издавачке куће *HERAedu*

Дипломирала је на Одсеку за југословенску и светску књижевност на Филолошком факултету у Београду 1978. године. На почетку каријере бавила се радио-новинарством, драматургијом и економском историјом Србије. Више од двије деценије била је директор научног часописа *LIMES+*, за који је – након што је у Сарајеву 2025. проглашен за најбољи научни часопис региона – дала издавачка права Факултету савремених уметности, али и даље води извршну редакцију тог часописа за друштвене и хуманистичке науке, за област образовања и културе.

Приредила је књиге: *Корени менаџмента* (2003, 2004) и *Трагови маркетинга: 1574–1940: прошлост за будућност* (2004, 2006), а драматизовала је и приредила за позоришну сцену *Заборављена писма са села Јанка Веселиновића и Српски Илион*.

Организатор је више научних скупова и међународних конференција, а оснивач је и директор Фестивала хуманистике, културе и уметности – *ФесК Пази шта читаш*.

У 2025. години на сајмовима књига у Београду, Подгорици, Херцег Новом и Сарајеву добила је четири награде, од тога двије за капитална дјела.

Добитница је награде „Златни беочуг” за трајни допринос култури Београда за 2025. годину, коју додељује Културно-просветна

заједница Београда.

Др Небојша Кузмановић – директор
Архива Војводине

Доктор је књижевних наука, књижевник, публициста и културни радник. Аутор је бројних научних, стручних и публицистичких радова, као и више књига, са посебним интересовањем за српско-словачке књижевне и културне везе. Као директор Архива Војводине, на чијем се челу налази од 2018. године, посвећен је развоју издавачке дјелатности, промоцији културног наслеђа, међуинституционалној сарадњи и културној дипломатији.

Дуња Андрић – дипломирани
компаратиста и библиотекар

Бави се библиотечко-информационом дјелатношћу и промоцијом издавачке продукције Архива Војводине. Учествује у сарадњи са установама културе, као и у представљању архивских публикација и програма који повезују библиотечку, архивску и културно-просвјетну дјелатност.

Марко Марковић – директор Архива
Косова и Метохије

Основне и мастер студије из историје завршио је на Филозофском факултету у Приштини са седиштем у Косовској Митровици. Посебно поље његовог стручног интересовања представља историја Старе Србије у 19. и 20. вијеку.

Средином 2021. године именован је за директора Архива Косова и Метохије. Награђен је Сребрном плакетом Државног архива Србије за посвећени рад на очувању историјског наслеђа српског народа на Косову и Метохији 2023, док је наредне године Архив Косова и Метохије награђен

највишим признањем које додјељује Фондација Александра Арнаутовића при Државном архиву Србије за немјерљив допринос очувању драгоцене српске баштине.

Аутор је двије фотомонографије и неколико стручних радова и изложби.

Проф. др Горан Максимовић –
историчар књижевности, књижевни
критичар, антологичар и професор
Универзитета у Нишу

Студије књижевности и српскохрватског језика завршио је на Филозофском факултету у Сарајеву 1987, а постдипломске студије на Филолошком факултету у Београду. Од 2008. редовни је професор на Филозофском факултету у Нишу, а предавао је на више факултета као гостујући професор. Функцију декана Филозофског факултета Универзитета у Нишу обављао је у два изборна мандата, од 1. октобра 2010. до 30. септембра 2016. године.

Био је главни и одговорни уредник у ИП „Зограф“ из Ниша, члан уредништва часописа *Градина*, покретач и замијеник главног уредника часописа *Слава* и уредник у часопису *Бдење*. Од 2009. године налази се у научној редакцији *Зборника Матице српске за књижевност и језик*, као уредник за област српске књижевности 18. и 19. вијека. Био је иницијатор за оснивање и покретање годишњака за филолошке науке *Philologia Mediana*, чији је издавач Филозофски факултет Универзитета у Нишу, а од 2019. године именован је за главног уредника овог часописа. Аутор је књига студија, антологија и више од 200 радова који су објављени у домаћој и иностраној периодици. Добитник је Бранкове награде Матице српске за најбољи студентски дипломски рад, Златне значке Културно-просветне заједнице Србије, награде „Златна српска књижев-

ност” из Фонда Александра Арнаутовића, за изузетан допринос проучавању српске књижевности, као и Ордена академске палме, у знак признања за јачање универзитетске сарадње између Француске и Србије. Од националних признања истиче се Вукова награда, коју је добио од Културно-просветне заједнице Србије 2024. године за изузетан допринос у развоју културе и образовања.

Протојереј Александар Лекић – уредник издавачке дјелатности ИУУ „Светигора”

Дипломирао је и завршио мастер студије на Православном богословском факултету Универзитета у Београду.

Године 2016. рукоположен је у ђаконски чин од Митрополита црногорско-приморског Амфилохија и постављен је за службеника и благајника Епархијског управног одбора Митрополије црногорско-приморске на Цетињу. Године 2021. примио је свештенички чин од Митрополита црногорско-приморског Јоаникија, а од 6. фебруара 2022. постављен је за старјешину цркве Свете Тројице у Будви. Године 2024. рукопроизведен је у чин протојереја и постављен на дужност уредника издавачке дјелатности у Издавачко-информативној установи „Светигора”.

Проф. др Александар Јерков – универзитетски професор, теоретичар и историчар књижевности

Редовни је професор Филолошког факултета Универзитета у Београду и управник Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић” у Београду.

Дипломирао је на Групи за југословенске књижевности са општом књижевношћу на Филолошком факултету у Београду, магистрирао (на Групи за науку о књижевности)

и докторирао на истом факултету.

Био је продекан за науку и међународну сарадњу Филолошког факултета.

Предавао је српску књижевност на Универзитету Мичиген у Америци, на Универзитету Еберхард у Немачкој и на Филозофском факултету Свеучилишта у Загребу, као и на бројним гостовањима на славистичким катедрама у више европских градова.

Учествовао је у низу пројеката посвећених проучавању књижевности у земљи и иностранству. Био је уредник и главни и одговорни уредник у више издавачких кућа у земљи („Просвета”, „Моно и Мањана”, „Плато”), уредник часописа *Студент* и *Видици* и члан неколико редакција часописа. Аутор је бројних књига и научних студија.

Професор Јерков је добитник значајних признања, а међу њима и Награде *Јединства* за књигу године, Награде ИК „Октоих” за књигу године, као и награда за књижевну критику „Ђорђе Јовановић” и „Милан Богдановић”. За изузетан допринос српској књижевности, књижевнокритичком и теоријском раду, као и развоју српског библиотекарства 2024. године добио је награду „Златна књига Библиотеке Матице српске”.

Ана Марковић – преводилац

Дипломирала је на Катедри за италијански језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду, а потом се додатно усавршавала у знању португалског језика у Бразилу. Члан је Удружења књижевних преводилаца Србије. Запослена је као преводилац/кореспондент у Амбасади Републике Србије у Риму.

Преводила је симултано и консекутивно на бројним међународним конференцијама, самитима, семинарима и састанцима. Са португалског језика превела је књиге:

Човек који није убио Франца Фердинанда Жоа Соареса („Clio”, 2003), Сибилла Агуштинес Бесе-Луиш („Народна књига”, 2003), Зулмирин случај Вашка Гресе Море („Алгоритам”, 2005), Девет ноћи Бернарда Карваља („Лагуна”, 2005), Будимпешта Шика Буаркеа („Народна књига”, 2005), Добици и губици Лије Луфт („Лагуна”, 2006), Савремена бразилска прича („Clio”, 2006), Ружница и њена тајанствена судбина Педро Бандеире („Лагуна”, 2006), Постхумни мемоари Браса Кубаса Машада де Асиса („Clio”, 2008).

Са италијанског језика превела је књиге: Судњи дан, Салватореа Сате („Clio”, 2004), неколико прилога из Историје италијанске књижевности Ђулија Феронија („ЦИД”, 2005), Завера Трећег неба Ђулија Леонија („Лагуна”, 2005), Ко је Лу Шортино Отавија Капеланија („Лагуна”, 2007), Светлости и сенке. Култура Срба у Трсту коју је приредила Марија Митровић („Clio”, 2007), Вучје срце Марије Лине Веке („Хришћанска мисао”, 2009), Брачна терапија за љубавнике Дијега Де Силве („Clio”, 2018), Три сата ујутру Ђанрика Карофиља („Clio”, 2020) и Летак за љубав Роберте Лепри („Clio”, 2026). Са српског на италијански превела је књиге: Тиграстија од тигра Љубице Арсић („Il Pozzo di Micene – Lucia Pugliese Editore”, 2022), Уна Мома Капора („Guida Editori”, 2022), Последњи штићеник ноћи Васе Павковића („Il Pozzo di Micene – Lucia Pugliese Editore”, 2023) и Полка севдах блуз Вулета Журића („Chiria – Chianti Editoria”, 2025).

Зоран Хамовић – директор, оснивач и главни уредник ИП „Clio”

Дипломирао је југословенску и општу књижевност на Филолошком факултету у Београду. Бавио се музиком, позориштем и литературом. Предавао је књижевност у Институту за стране језике у Београду, као и Менаџмент у издаваштву на постдиплом-

ским студијама Универзитета уметности у Београду. Као уредник или члан редакције радио је у књижевним часописима *Студент*, *Знак* и *Књижевна критика*.

Оснивач је међународног друштва „Feliks Kapic”, а члан је и борда међународне организације ECUMEST (*Policies for Culture, European Foundation*). Иницирао је оснивање Балканске асоцијације издавача, а у регионалној сарадњи активан је као члан редакције *Сарајевске свеске*. У циљу развоја инструмената културне политике и стручног усавршавања у издаваштву и библиотекарству, са групом колега основао је невладину организацију „Библиотека Плус”. Аутор је *Интернеста*, пројекта трансформације школских библиотека у информационе центре. Као кolumnиста писао је за дневни лист *Данас*.

Награде за најбољег издавача добијао је на Међународном сајму књига у Београду, на Сајму књига у Подгорици, Сајму књига у Нишу; добитник је и других признања за издавачку дјелатност.

Анђелка Ружић – уредница Студија „Добра прича”

Посветила се уређивању литературе намењене дјечи и младима. Њену професионалну каријеру у највећој мери је обиљежио рад у ИК „Креативни центар”, гдје је уредила велики број издања која су добила значајне домаће и регионалне књижевне награде и признања.

Оснивач је Студија „Добра прича”, у оквиру којег заинтересованим појединцима, фирмама и издавачким кућама пружа услуге писања и уређивања текстова, идејног обликовања садржаја и других послова у вези са уређивањем и објављивањем књига.

Ауторка је приручника за креативно писање *Путовање у средиште приче* (2022)

који је на Сајму књига у Франкфурту 2023. године овјенчан Наградом за најбољи европски уџбеник (BELMA Award 2023) у категорији издања за старије основце. Живи и ради у Београду.

Ивана Булатовић – оснивач ИК „Дијете и ријеч“

Заједно са Иваном Булатовићем основала је ИК „Дијете и ријеч“ чија је мисија промоција књижевности, образовања и креативног стваралаштва код дјеце и младих. Професионалним и научни радом – будући да је по струци доктор медицине, специјалиста кардиологије и истраживач у области матичних ћелија – бави се на Институту Каролинска, једном од водећих европских медицинских и истраживачких центара. Поред научне каријере, посебно је посвећена књижевности, образовању и раду са дјецом, вјерујући да књиге имају кључну улогу у развоју маште, креативности и личних вриједности.

Јована Милованчевић – књижевна критичарка

Дипломирала је и мастерирала на Филолошком факултету у Београду, на Групи за српску књижевност и језик са компаратистиком гдје тренутно похађа докторске академске студије. Активно пише књижевну критику. Објавила је више десетина научних радова, приказа и огледа. Приредила је Антологију савремене српске поезије „Поезија уживо“. Запослена је у Радио-телевизији Србије.

Милена Ђорђијевић – књижевна критичарка

Дипломирала је, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а академско бављење

књижевношћу наставила је да преводи у јавни рад – кроз критику, есејистику, интервјуе и разговоре са писцима.

Сарађивала је са бројним књижевним часописима, листовима за културу, Српским књижевним друштвом и Удружењем књижевних преводилаца Србије. У Народној библиотеци Србије ради од 2013. године, гдје је више година била уредница књижевних и трибинских програма.

У оквиру циклуса „Вечери на Косанчићу“ водила је разговоре са близу стотину савремених писаца из Србије и региона. Пише књижевне критике, есеје, приказе и интервјуе. Вишегодишња је сарадница *Политикиног Културног додатка*, а од прије годину дана пише и за портал *Nova S* и дневни лист *Nova*.

Ауторка је научне монографије *Сукоб Истока и Запада у делима Достојевског, Андрића, Памука и Куција*. Није баш најлакше друштво за једну књигу – али је, по свему судећи, било богато искуство.

Била је чланица жирија НИН-ове награде за роман године, награде „Ђура Ђуканов“ и награде „Најбоље међу најчитанијим књигама Народне библиотеке Србије“.

Наташа Крстић – слободна умјетница из Београда

Дипломирала је 1996. године на Факултету ликовних уметности, чланица је УЛУПУДС-а, (Удружења примењених уметника), Секције за текстил и савремено одевање и Сликарске секције Удружења ликовних уметника Србије.

Бави се ликовном умјетношћу и модом, теоријски и практично. Дизајнира модне колекције од сликане свиле. Учествовала је у ревијама на „Недељи моде“ у Београду и Новом Саду, самостално излагала на више од десет самосталних изложби и бројним колективним изложбама. Радила је као

асистент на Академији лепих уметности, на предмету цртање и сликање. Добитница је двије годишње награде Удружења примењених уметника Србије и добитница велике награде Удружења ликовних уметника Србије. Свој стваралачки идентитет гради инспирисана посебностима културног наслеђа, филозофијом, теоријом културе и умјетности и везом између моде и умјетности.

Наталија Влаховић – филмска, телевизијска и позоришна глумица

Дипломирала је на Факултету драмских уметности. Филмску каријеру је започела улогом у филму *Вагон ли* као члан Драмске групе Радио Београда у групи Бате Миладиновића за децу од 7. до 14. године.

Играла је у бројним ТВ серијама (*Грлом у јагоде*, *Театар у Срба*, *Срећни људи*, *Горе-доле*, *Војна академија*, *Санта Марија дела Салуте*, *Синђелићи*, *Убице мога оца*, *Авионџије...*). У позоришту је играла главну јунакињу у представи *Олеана* Атељеа 212, а у истом те-

атру је играла и у представи *Бекство*. Тренутно, заједно са глумицом Бранком Петрић, игра у опери и театру *Мадленианум*, у представи *Да кренемо испочетка*. Остварила је и друге значајне позоришне улоге код нас и у иностранству (*Битка за Сењак*, *Женски театар*, *Девојке*, *Невидљиви град*).

Наталија Влаховић је била власник познатог југословенског клуба „Бојан Ступица”, у оквиру којег је, заједно са драматуршкињом Драганом Бошковић, осмислила и реализовала културно-умјетничке програме који су за циљ имали представљање и промоцију еминентних умјетника и стваралаца. Из њиховог заједничког рада у клубу произашла је књига Драгане Бошковић *Епистоле*.

Уз супруга Милоша Чуљковића, Влаховићева је копродуценткиња филма *Острошко чудо*, у режији Радомира Баје Шарановића, по сценарију Мома Капора.

Члан је Удружења драмских уметника Србије и Удружења филмских глумаца Србије.

Живи и ради у Београду.

ИЗДАВАЧИ

ГЕОПОЕТИКА, Београд

LAGUNA, Beograd

ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО, Београд

СВЕТИГОРА, Цетиње

NARODNA KNJIGA, Podgorica

СЛИО, Beograd

HERAedu, Beograd

УНИРЕКС, Подгорица

МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

- СРПСКА КЊИЖЕВНА

ЗАДРУГА, Београд

- АКАДЕМСКА КЊИГА, Нови
Сад

- ПАРТЕНОН, Београд

- МАЛИ ПРИНЦ, Београд

- АЛБАТРОС ПЛУС, Београд

- ЕДИЦИЈА, Београд

- ONLY SMILEY, Niš

- ОТВОРЕНА КЊИГА, Београд

- УКРОНИЈА, Београд

- СУМАТРА ИЗДАВАШТВО,
Шабач

- УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ:

Државни архив Србије,

Београд

Меморијални центар „Старо

Сајмиште”, Београд

Филмски центар Србије,
Београд

Архив Војводине, Нови Сад
Југословенска кинотека,

Београд

Музеј Николе Тесле, Београд

Музеј жртава геноцида,

Београд

Завод за проучавање

културног развика, Београд

Музеј наивне и маргиналне

уметности, Београд/Јагодина

Природњачки музеј, Београд

Институт за српску културу,

Приштина – Лепосавић

ПЧЕЛИЦА – ЈУИНГ, Подгорица

ODISEJA, Beograd

ГРАДСКА ОПШТИНА ЧУКАРИЦА,
Београд

БИТ ИЗДАВАШТВО, Чачак

ТРГИЋ СЛАВИЈА – КУЋА

ТАМЈАНА, Београд

MIBA BOOKS, Beograd

STRIP KLUB MR. NO, Podgorica

DARKWOOD, Beograd

БОКЕЉСКО ИЗДАВАШТВО

СПОНЗОРИ

Република Србија
Министарство културе

turistička organizacija herceg novi
tourism organisation of herceg novi

РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ

ИМПРЕСУМ

Издавач

ЈУ Градска библиотека и
читаоница Херцег Нови
Херцег Нови

За издавача

Јасна Маслан

Уредник

Милош Радуловић

Редакција

Анастасија Оровић
Бојана Вучуровић
Ивана Јовановић

Лектура и коректура

Ивана Јовановић

Ликовни уредник

Воислав Булатовић

Штампа

Биро Конто Игало

Тираж

100

Адреса редакције

Трг Херцег Стјепана 6
85340 Херцег Нови
Tel: +382 31 321 900
Fax: +382 31 324 328
E-mail: biblhn@t-com.me
Web: bibliotekahercegnovi.co.me

О склопи усне, не говори, ћути,
Остави мисли нек се бјујно роје...

ОРГАНИЗАТОРИ

Секретаријат за
културу и образовање
Општине Херцег Нови

ПОКРОВИТЕЉ

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

150
ГОДИНА
од рођења
**Милана
Ракића**

СПОНЗОРИ

Ministarstvo
kulture i
medija

Република Србија
Министарство
културе

turistička organizacija herceg novi
tourism organisation of herceg novi

РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ